NIEBOSIĘŻNY

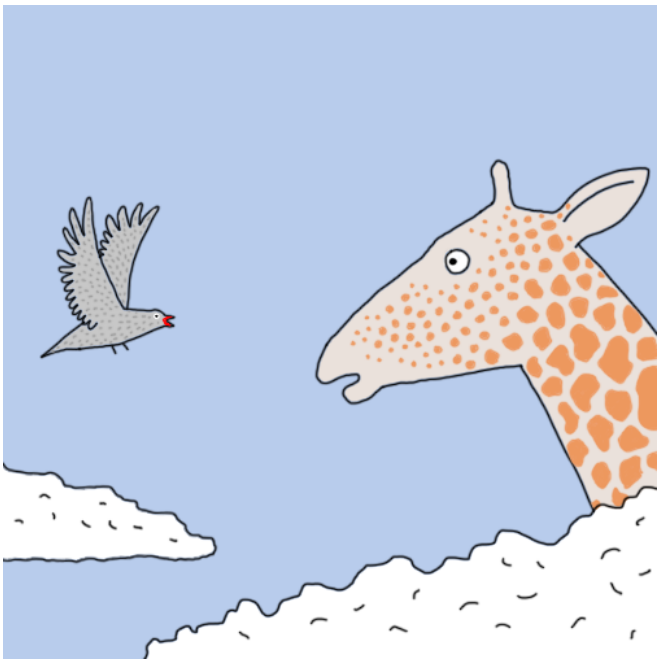

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Przymiotnik NIEBOSIĘŻNY to jeden z naszych najstarszych anglicyzmów. Nieprawdopodobne? A jednak! To XIX-wieczna kalka semantyczna z angielskiego sky-reaching (‘sięgający nieba’, a więc „niebo-sięŻny”). Określenie to pojawia się dopiero w utworach Wiktora Gomulickiego, wcześniej nie było spotykane w literaturze. Znacznie starsze jest – podobnie zbudowane i niemal identyczne znaczeniowo – określenie NIEBOTYCZNY (‘tykający nieba’, a więc ‘bardzo wysoki’ albo ‘ogromny’, albo ‘niezwykły’; od: tykać, tyczyć i niebo). Przymiotnika NIEBOTYCZNY używał już Jan Kochanowski; NIEBOTYCZNY jest zatem o jakieś 300 lat starszy od NIEBOSIĘŻNEGO.